

มะไฟ

Baccaurea ramiflora Lour.

ชื่ออื่น	ขี้หมี (ภาคเหนือ) แซครือแซ (กะเหรี่ยง - แม่ฮ่องสอน); มะยี่ว (เขมร - สุรินทร์); มะไฟกา ส้มไฟ (ภาคใต้); ห้มก้ง (เพชรบูรณ์)
ชื่อสามัญ	Burmese grape
ลักษณะทั่วไป	ไม้ต้น ขนาดกลาง ไม้ผลัดใบ สูง 10 - 15 เมตร เปลือกลำต้นบาง มีสีน้ำตาลอมเขียวมีร่องเล็ก ๆ เป็นรอยแตก ใบ ใบเดี่ยว เรียงสลับกัน ใบรูปรีแกมทอก โคนใบสอบ ขอบใบเรียบ ปลายเรียวแหลมใบเป็นครีบลึกน้อย มีสีเขียวถึงเขียวเข้ม ดอก ออกดอกเป็นช่อ มีลักษณะเป็นเส้น ยาว 15 - 30 เซนติเมตร ออกดอกตามลำต้น และกิ่งใหญ่มักเกิดรวมกันเป็นกระจุก ผล ติดผลเป็นพวงบน ก้านช่อ ผลมีรูปร่างกลมหรือยาวรี สีผิวเหลืองถึงแดง ผิวเกลี้ยง เปลือกผลมียาง เนื้ออาจมีสีใส หรือขาวขุ่น รสเปรี้ยวอมหวาน เมล็ด มีลักษณะแบนอยู่ภายในผล ซึ่ง 1 ผล มีประมาณ 1 - 3 เมล็ด
การกระจายตัวตามธรรมชาติ	ขึ้นในป่าดงดิบใกล้ลำธาร หรือที่ขึ้นในป่าผลัดใบ
การใช้ประโยชน์	ผลรับประทานได้
ช่วงการออกดอก/สีดอก	ออกดอกช่วงเดือนมีนาคม - กรกฎาคม ให้ดอกสีม่วง